

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XII. Iac. Sadol. S.R.E. Cardinal. Achilli Bocchio Bononien. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

que ex te, quam mihi honestam & vtilem fore arbitraberis. Non enim animus tuum tum propensum erga me, tum suapte sponte bonis omnibus fauentem. Neque id me primum literarum doctorum, sed hæc tamen incundæ atque gratæ quod testes extiterunt non benevolentia solum, verum etiam memoria mei tuæ. Quæ ego legens videbar tecum loqui, tanta in illis suauitas, tamque declaratio amoris tui erga me inerat. Quare te etiam oro, ut iterdum ad me, cum otium tibi erit, scribere ne graueris. Ego quod mee voluntatis in te proprium est, sic te statuere, & te persuasum esse volo, qui te plus quam ego faciat habere te in minem. Quamobrem quicquid ego sum, aut esse inquam poteris, totum tibi confidas & tuis commodis paratum. Vale. XIII. Calendarum Februarij, M. D. XXXVII. Ex Vrbe.

XI.

IAC. SADOLETVS CARD. S. R. E.
Romulo Amasæo S. P. D.

NON erat opus mecum tot vti exculationibus: non enim vnquam dubitavi quin tu me diligeres. Sed tamen in quodammodo excusando cum adhibuisti non mediocrem diligentiam, simul & illud, quanti tu me faceres, ostendisti. Quo ego tuo vel de me iudicio, vel erga me animo mirifice delector. Virtutem tuam, quam amabam & excellens ingenium, quo es præditus, totum expressum vidi in tuis literis: quibus mihi elegantius nec eruditius legi à me potuit. Omnino egregie sustinetur meum quod adeptus es. De quo tibi non minus gratulor, quam tu honori meo es gratularus. Cui ego honori vtiquam par esse potest, ut ne obruar expectatione eorum, qui magna à me pollicent, & maiora quidem, quam queam præstare. Sed in hoc miror Deus nos adiuuerit. Ego te diligo Romule, & de tuis virtutibus honestissimè sentio: meque vicissim cupio à te amari, præsertim, si quid fortè vti opera mea volueris, ea tibi præstare, quæ ab amicissimo homine iure expectanda sunt. Pompilium tuum hæc sæpè video, eiusque probitate, & ingenio, ac in me ipsum moderantia sum moperè delector. Vale. Romæ.

XII.

IAC. S ADOL. S. R. E. CARDINAL.
Achilli Bocchio Bononien. S. P. D.

NVLLA fuit antehac mihi tecum familiaritas. Verùm litterarum tuarum, quas proximè ad me misisti, cum inter nos benevolentiam conciliauerunt, quæ instar antiquæ necessitudinis habet.

Ita patuit mihi animus tuus, & vera visa est gratulatio, quae
 ab optimo animo profecta est. Itaque te plane existimo hoc ho-
 nore nostro vehementer esse letatum. Qui quidem honos uti-
 nam sit eiusmodi, ut ex eo ego, & Christiana Reipub. (sicut tu
 sanctissime atque amicissime optas) prodesse possim, & doctis
 viris & probis viris, in quos mea semper fuit propensa & est volun-
 tas. Sed vereor ne quod pie volo, id re praestare minus idoneus
 sim. Non enim ea virtus in me, neque ea est doctrina, quam tu
 fortasse arbitraris. Sed cum ad praepotentem Deum & tu om-
 nia referas, & ego ad eundem confugiam: spes est, si is nobis
 fauerit, fueritque adiumento, aliquid aliquando nos effecturos
 esse, quod ad illustrandam ipsius gloriam, & ad aliquod commo-
 dum Reip. pertineat. Verum hoc, ut illi fuerit placitum. Ego &
 gratulationem tuam gratissimè accipio, & te in suscepta erga me
 benevolentia capio permanere. Quod ut constantius facere de-
 beas, pari ego te compensabo voluntate. Vale. Idibus Ianuarij, M.
 D. XXXVII. Roma.

XIII.

IAC. SADOLETUS CARDINALIS

Lazaro Bonamico S. P. D.

Placuit te acceptis commendatitijs literis, iis quos mihi
 commendaueras, & vultu & verbis ostendi, quantum valeres
 apud me tua commendatio. Atque illi cum adissent me primò,
 respondentique tulissent, tua me causa omnia quae ex me vellent,
 libenter esse facturum: cum reuersi postea non sunt. Credo, quòd
 me vidissent, & sese noscendos mihi obtulissent, satis putasse im-
 prudentia se esse consecutos: redituros, cum opus fuerit. Tu verò
 ita constitue de me, & tibi ita persuade, quicquid tua agere causa
 contigerit mihi, id gratius mihi semper futurum, quam tibi ipsi.
 Secuta sunt postea tuae gratulatoriae literae, qua Deus bonae elo-
 quentiae: qua copia, quibus ingenij, & amoris referretur lumini-
 bus: quae cum mihi redderentur, calus interuenit mirificus. Era-
 mus enim in senatu, & prope me amplissimi viri Contarenus
 & Polaris: à quibus lectae, laudataeque mirabiliter. Farnesio le-
 ctissimo adolescenti deinde sunt traditae, qui postmodum domum
 mihi eas remisit. Ad eas quemadmodum debeam respondere ego
 plane ignoro. Video enim te tantum permittere amori, ut ex iu-
 dicio tui, alioquin recti & boni, regionibus, non parum egre-
 diaris. Tunc tantum me facis, & visque eò de me bene existimas, ut
 fluxus magnum aliquod ex me commodum Christianae posse
 euenire Reip. Utinam hoc ita esset. Essem enim & fortunatior
 mihi ipse, & certe amicis tibi orator. Quid enim est quod
 magis